Àngel Burgas: 'Plantejar un rerefons moral a les novel·les juvenils és sempre un plus'

La nova proposta de l'escriptor 'L'actor Lucas Bilbo' es presenta a la biblioteca de Figueres



Àngel Burgas present anou llibre

Lucas Bilbo, un actor reconegut, recorda un fet vital de la seva adolescència: la desaparició de la Rut, una companya de l´institut, una bona estudiant, una noia guapa, de casa bona. El dia abans de desaparèixer, ella li mostra un mail misteriós, li demana silenci i li diu que tot no és el que sembla. Així arrenca L´actor Lucas Bilbo (Edebé), la nova novel·la d´Àngel Burgas, un thriller amb una dosi de reflexió moral que es presenta djous (19.30 h) a la biblioteca de Figueres. L´acompanya M. Carme Roca que també presenta 'La noia del club'.

Novament amb 'L´actor Lucas Bilbo' (Edebé) es retroba amb el públic jove. La novel·la, però, també pot atraure públic adult.

Sempre penso en un llibre que pot llegir tothom. En aquest cas, li dono un embolcall de thriller, tot i que el que vull tractar són temes amb referències morals, valors i emocions.

Per primera vegada apareix el món del teatre, un món que vostè estima molt, encarnat en el protagonista, un actor molt reconegut.

La idea era buscar un actor professional a qui un episodi personal de la seva vida li hagués fet un click en el cap i li hagués motivat aquesta passió que després es converteix en feina.

Però com arrela dins seu la història que ha escrit?

A vegades em passen coses, les veig o me les expliquen, que es queden dins meu perquè m´inquieten, m´angoixen o em fan riure i algun dia surten. En aquest cas, una amiga em va explicar una història que li havia

passat a ella. Mai m´havia explicat quelcom semblant i em va impressionar. Era un tema molt delicat que no tenia resolució, passa i ja està. Quan m´ho va explicar, em va semblar tan teatral, la seva vivència, no en el conflicte personal, sinó a escala resolutiva per posar-hi pau. És aquesta dicotomia entre què és la vida i què és el teatre i com s´aproximen.

A mesura que avança la història, en Lucas adolescent evoluciona creant el seu propi personatge.

Penso que sí, i va interpretant diferents papers al llarg del llibre. És una nova novel·la iniciàtica on el jove s´enfronta a un conflicte i creix com a persona.

A partir d´ell, vostè aborda valors com el de lleialtat. Ell és fidel a la promesa que li fa a la Ruth.

Sí, és lleial a una cosa que tampoc entén, a aquesta noia que desapareix. Voldria ajudar-la, però li ha fet una promesa i entén que és molt important.

Ell, però, decideix investigar al marge de la policia.

Sí, la noia no hi és, tothom la busca. Està preocupat. En el fons, ell està fent un paper, es converteix en un personatge, com faria en el teatre. I així ens preguntem, per què és ara actor? Potser perquè va viure aquesta experiència real? Realitat i ficció.

Destaco el paper d´alguns secundaris de l´obra, com el professor de teatre.

Ell transgredeix el paper de professor. Són persones que entren a la teva vida que fan un paper que no els toca, però que són un referent. Jo ho he vist amb la gent que m´ha ensenyat a mi teatre.

L´altre secundari és un inspector de policia, en Garrido.

En acabar el llibre, em vaig adonar que aquesta figura paternalista de l´inspector sempre surt en moltes de les

meves novel·les, i no és voluntari. Invento un prototip de tipus que té una relació especial amb el protagonista. I aquest m´agrada molt perquè li dona ales per seguir interpretant aquest paper perquè li és profitós a ell, a la policia i a la Rut.
L´encoratja.

Vostè va tenir aquesta figura?

No ho recordo, sí que hi ha gent que em va ajudar molt, com el pintor Josep Ministral que m´orientava d´una manera diferent com ho feien a casa i, fins i tot, la meva tia, que em mostrava que tot podia ser d´una altra manera. Ells creien en mi, que allò em podia servir.

L´escenari en aquest llibre és, per als qui hi vivim, ben reconeixible, Figueres, tot i que no s´esmenta.

En moltes ocasions tinc clar des del principi on passarà la història, altres no. Què fa que sí o que no? Pot ser que la cosa que m´han explicat en un lloc concret, tinc tendència a situar-la allà. No és localisme ni universalització de l´escenari. És perquè me l´imagino allà. En escriure aquest llibre vaig pensar en el meu institut, el Deulofeu, però no s´esmenta mai, i també parlo del Breston. Però aquí l´escenari no és tan important, si no el que els passa als personatges. Aquesta història pot passar a qualsevol lloc.

La desaparició d´una jove és un tema molt delicat.

Jutjar sense saber, rere una acció sempre passa alguna cosa.

Aborda altres qüestions, també.

Sí, el tema de l´acollida, de la gent que té diners i contactes i com es comporta amb els que no en tenen. Plantejo si és ètic comportar-se com ho fa aquesta família, ho poden fer només perquè tenen diners?

Sempre busca que els lectors es plantegin dubtes, no?

Sí, hi ha un rerefons moral important. En el cas dels adults, està bé trobar-ho, però no és indispensable, però en les novel·les juvenils és un plus. Que es plantegi coses sobre ell, la família... i potser llegint ni se n´adona.

La presentació la farà, de nou, amb Maria Carme Roca.

Sí, ja ho havíem fet i va anar molt bé. També hi haurà una lectura amb la Carme Gifre i l´Anna Turró. Les lectures sempre són un regal per a l´oient.

Font del document:
http://www.emporda.info/cultura/2017/03/15/angel-burgas-plantejar-rerefons-moral/348562.html?utm_source=rss